

12 czerwca 1930 r.

E046 1/14

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11830.

Kl. 37 ~~a~~ 4.

Jan Noworyta
(Lwów, Polska).

37a 1/14

Ściana termopłytkowa żelbetowa.

Patent dodatkowy do patentu Nr 6548.

Zgłoszono 30 stycznia 1929 r.

Udzielono 25 marca 1930 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 16 grudnia 1941 r.

Zasadę konstrukcji ścian termopłytkowych żelbetowych według patentu Nr 6548 stanowi oddzielenie funkcji statycznych od termicznych i przeznaczenie dla tych odrębnych funkcji dwu różnych materiałów budowlanych najbardziej do tych celów odpowiednich.

Funkcje statyczne tych ścian przyjmują na siebie płyty ramowe żelbetowe, zaś funkcje termiczne — płyty z jakiegokolwiek odpowiedniego materiału izolacyjnego, osłoniętego nazewnątrz, przed uszkodzeniem, temi płytami żelbetowymi.

Możliwe jest jednak zastosowanie do

izolacji tych ścian tak odpornego materiału o słabym przewodnictwie ciepła, że można go będzie użyć również i nazewnątrz, bez potrzeby jakiegokolwiek osłony przed uszkodzeniem.

Powstanie przeto do budowy domów mieszkalnych ściana zewnętrzna tak skonstruowana, że płyta ramowa żelbetowa, jako część dźwigająca, stanowić będzie jednostronnie, jedną połowę ściany, drugą zaś połowę dla funkcji termicznych utworzą płyty z odpornego materiału izolacyjnego.

Taka właśnie ściana jest przedmiotem niniejszego wynalazku.

Zastrzeżenie patentowe.

Ściana termopłytowa żelbetowa utworzona z dwóch ścianek z płyt ramowych, wykonanych przez całą wysokość ściany i układanych na zakładkę według patentu Nr 6548, znamienna tem, że jedna ścianka

z płyt przez całą wysokość ściany jest wykonana z żelbetu, podczas gdy druga z materiału izolacyjnego o złym przewodnictwie ciepła.

Jan Noworyta.